

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Casvvm Conscientiae De Sacramentis

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

Antipharmacum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40295

Quæritur XXXIV. quibus bonis Lutherana Excommunicatione priuet. Respondeo, hoc nobis explicari à Luthero in Serm. de Excommunicatione Tom. i. Lat. Witeb. Excommunicatione est priuatio communionis externe, inquit Lutherus, scilicet Sacramentorum, funeris, sepulture, publicæ orationis, deinde aliarū corporalis necessitatis rerum & conuersationis. Excluditur ergo talis excommunicatus à cœna, & ne in baptismi administratione officio Patrini fungi possit. Concionis tamen audiendæ benignam copiam faciunt Lutherus & Caluinus, ille in Colloquiis; hic in Epistolis suis.

DE EXTREMA VNCTIONE.

VÆRITVR I. An extrema vncio sit Sacramentum. Respondet Lutherus in capt. Babylonica. Mihi verò neganda sunt principio septem Sacra menta, & tantum tria pro temporeponenda; Baptismus Pænitentia, Panis. Cur non vinum quoq; adiecit, vt hoc additamento quatuor Sacramenta acquireret? Si ergo tria hæc duntaxat in Sacramenis numeranda sunt; necesse est, vt ex Sacramentorum Catalogo extrema vncio expungatur.

Antipharmacum.

Hoc vunctionis extrema Sacramentum non damno, inquit Lutherus captiuit. Babyl. cap. de extrema vunctione. Et in cap. de Confirmatione: Non hæc dico; quod damnem Sacra menta septem. Ergo nec extremam vunctionem damnas; quia & hæc septenario illo numero compræhenditur. Quid igitur damnas aut negas? Quod septenarius iste numerus ex scripturis probari posse. Scilicet, ideo non potest, quia

qui at non posse persuasum habes. Si alia sententia animo tuo federet, iam nihil dilucidius esset; quām septenarium Sacramentorum numerum ex factis literis demonstrari posse.

Quæritur II. quis sit effectus extremæ unctionis. Respondet Lutherus loc. cit. Non negamus per extremam unctionem dari remissionem & pacem.

Quæritur III. Quid dicendum; si quem Minister ioco inungeret, inunctus autem rem scriò agi crederet? Respondeat Lutherus loc. cit. unctionis effectum eque dari inuncto, ac si Minister scriò rem gereret. Fides enim suscipiens non errat, quantumlibet Minister erret: Si enim ioco baptizans aut absoluens, hoc est, non absoluens (quantum ad ministerium pertinet) reuera absoluuit & baptizat, si credat baptizatus & absoluendus, quanto magis ungens extremam unctione pacificat, etiam si reuera non pacificet, si ministerium spectet, cum nullum sit ibi Sacramentum? Fides enim unctionis etiam hoc accipit, quod conferens aut non potuit, aut non voleuit dare. Sufficit enim unctione verbum audire & credere: quid enim credimus nos accepturos esse id reuera accipimus, quidquid agat, non agat, simulet, aut iocetur Minister.

Antipharmacum.

Ex hac Lutheri doctrina (si delirium doctrinæ nomine meretur) admiranda consecutaria sequuntur. Primo, verè & validè baptizari eum, qui ioco vel per ludibriū aqua perfunditur, aut in fontem aut flumen detruditur; si ipse credat se baptizari: cum baptismus & effectus eius non pendeat à Ministro, sed à suscipientis fide.

II. Sequitur, si quis capo, imò & cauponis vxor, alicui panem & vinum per iocum, tanquam coenam, apponat, alter autem cum fide panem & vinum, tanquam